ítróttur
e-mail: sveinur@sosialurin.fo
Sosialurin - Box 76 - 110 Tórshavn - Tlf. 31 18 20 - Fax 31 47 20

Hevur tú eina søgu, ella viðmerkingar til ÍtróttarSosialin ert tú vælkomin at seta teg í samband við okkum.

Tú kanst ringja til blaðið á tlf 311820, ella senda okkum eitt teldubræv.

Adressan er sveinur@sosialurin.fo. Tú kanst eisini ringja á fartelefon nr. 218246

www.sosialurin.fo

Nú er lagið vorðið betri

Fótbóltur: Seinasta hálva annað árið hevur verið alt annað enn stuttligt hjá føroyska álposessinum, men seinasta mánaðin hevur hann aftur fingið vind í seglini

JÁKUP MØRK

Tá Todi Jónsson í 1993 gjørdi av at fara til Danmarkar fyri at royna fótbóltsevni síni, hevði hann helst ikki væntað, at fótbóltstilvera hansara skuldi gerast so skiftandi, sum hon hevur verið.

Eftir at hann á vári 1994 varð tikin upp í fyrstaliðshópin hjá Lyngby, arbeiddi hann seg spakuliga upp eftir. Rættulig ferð kom á, eftir at táverandi venjarin í Lyngby, Michael Schäfer, gjørdi av at flyta skjóta føroyingin niðan í álopið, og tey bæði seinastu árini í Lyngby, varð hann av mongum mettur at vera millum bestu áleypararnar í Danmark.

Sáttmálin, sum hann tá hevði við Lyngby, gekk út á sumri 1997, og eftir at hava vrakað tilboð úr Eystur-ríki og Belgia, gjørdi Todi av at royna seg hjá danska stórfelagnum, FC Køb-enhavn.

Byrjaði gott

Tíðin í stórfelagnum í býnum byrjaði eisini við buldur og brak. Todi gjørdist beinan vegin fastur fúsur á liðnum, og fyrru helvt av kappingini lá væl fyri hjá bæði Toda og liðnum. Tá farið varð í vetrarfrí, var FCK við í oddastríðnum, og Todi hevði gjørt rættuliga um seg, m.a. við eini sannari perlu av einum máli, tá FCK á heimavølli vant burtur úr arvafiggindanum, Brøndby.

Eftir steðgin byrjaði alt brádliga at ganga galið. FCK var ikki til at kenna aftur, og niðurtúrurin rakti eisini Toda. Málini komu ikki longur, og FCK mátti taka til takkar við eini endastøðu, sum als ikki var í tráð við stóru ætlanir felagsins. Byrjanin av næsta kappingarárinum hjá Toda var ikki stórt frægari. FCK var ongantíð við í oddastríðnum, og tá farið varð í vetrarsteðg var greitt, at okkurt mátti gerast, og okkurt varð eisini gjørt.

Felagið setti »besta venjaran í Danmark« at taka sær av liðnum, og sum um tað ikki var nóg mikið, megnaði felagið eisini at lokka superstjørnuna, Brian Laudrup, heim til Danmark at spæla, eftir at hann ongantíð hevði funnið seg til rættis hjá enska Premier League liðnum, Chelsea.

Samskifti millum leikarar og venjaran var tó ikki so gott, og eftir bert ein landskappingardyst høvdu leiðsla og leikarar fingið nóg mikið, og Andersen varð sendur til hús. Kim Brink, sum tvær ferðir áður hevði verið venjari hjá felagnum, varð aftur biðin um at taka yvir, men heldur ikki hann megnaði at venda gongdini.

Nú gongur framá

Arið í ár byrjaði heldur ikki serliga væl. Long tíð gekk, áðrenn fyrstu stigini komu til høldar, og FCK var eina tíð at síggja millum tey liðini, sum stríddust fyri at sleppa upp um niðurflytingarstrikuna. Todi var at síggja á vøllinum so at siga allar dystirnar, men tað var langt í frá hvørja ferð, at hann var millum teir fyrstu 11 á liðnum.

Eisini byrjaði skaðar at gera um seg í hópinum, og kanska var tað júst hetta, sum gjørdi at tað nú fór at ganga rætta vegin. Allir leikarar á liðnum stríddust nú fyri sakini, men fleiri umfør vóru teir óhepnir, og máttu taka til takkar við javnleiki ella einum teprum tapi. Við tað at fleiri miðvallaleikarar vóru millum skaddu leikararnar, gjørdi Kim Brink av, at flyta bæði Thomas Thorninger og Toda Jónsson úr álopinum og oman á miðjuna, og nú gekk brádliga nógv betri hjá Toda.

Fleiri dystir á rað hevur hann verið millum bestu leikararnar hjá FCK, og liðið, sum nú ikki hevur tapt í

Todi en fremmed fugl på fløjen

Todi Jónsson har længt om længe nået **vendepunktet** i FC København. Den stille **færing, der** har boet halvdelen af sit liv i Danmark, sprudler igen af spillelyst efter han er flyttet fra angrebet og ned på midtbanen

fck-profil

Af Niels Idskov

-Da jeg kom til FC København i sommeren 1997 var det hele sådan et fantastisk. Jeg scorede nogle fantastiske mål, og vi vandt nogle fantastiske sejre. Der var nærmest ingen ende på medgangen, selv om jeg ikke fornemmede at personet var større og anderledes end i Lyngby.

Omvendt må jeg så også sige, at mediaverdenen – for jeret ikke dybtbed hædt. Både for holdet og for mig, selv det er lettere lærd dets verdne. Det ved tal at jeg er vel at vane over det. Det hjælper en. Det det, vil man er skuffende, hvilket jeg ikke var i sidste sæson, for så kan man bedre komme i form og holde den, og derpå kommer igen en ægte sæsonstart.

Todi Jónsson tænker en sving dårligt nok åbne for avis, tv eller internet. Overalt bliver den – også på gader og blandt venner – stillet spørgsmålene: hvorfor vinder FCK ikke nogle flere fodboldkampe og hvorfor scorer Todi Jónsson ikke nogle flere mål?

-Og der har jeg måske haft det skidta svært, fordi jeg ikke er typen, der kommer af med vreden eller sjælsuhlen. Jeg tæler i hvert fald ikke så meget om problemerne, men holder dem inde i mig selv. Forsøger at bekæmpe og ordne dem inden i mig selv. På det punkt har jeg nok nogle gange været for stille, men det er så min natur. Jeg ved nok også sige, at i de dårlige perioder det gik godt, da vinner jeg ikke Færeværnet, og natur samt min familie, men det gør jeg ikke kæmt for mig på græsarealerne.

Således er den 27 årige tarning fra FC København udadtil medvirkningen. Il temperamentsfulde David Nielsen, Todi, som Jónsson selv har valgt at der skal stå på nygren af trøje nr. 12, er mindre til hårfarvning og udadvendthed end. Til en stille –rappeærme på en café nær København på Østerbro er kvarter. Hvor også kammeraten og medspillerne Thomas Thorninger bor.

Men selskabsdejlig er Todi også tilbed. Eksempelvis: Det Færeværnet. Det er en ting, hvor han de seneste uger har opstået med stor autoritet på venstre midtbane.

-Oprindelig er jeg midtbanespiller. Godt nok i en mere central rolle, men det var Michael Schäfer, den i Lyngby i øvrigt jeg trænt i angrebet. Jeg blev også kaldt af FCK som en gæster, og så skal jeg også lobbaere. Når jeg ikke scorer så meget. Det er bar nok. Også selv om jeg i øjeblikket er ved at finde fodfæste igen, samskiftig med at jeg er tilbage på holdet.

Mærkelig midtbane

Todi Jónsson er godt klar over at en af grundene til, at han er kommet ind i varmen igen, er at der er flere skadede midtbanespillere i FCK: Christian Lønstrup, Carsten Hemmingsen, Lars Heger, Claus Nielsen.

Derfor har Kim Brink mødtet «omskole» frontlæberne: som Thomsinger og Todi til hver sin midtbanerikant, sætter midtforsvareren Michael Max Nielsen ind på den defensive midtbane og lade nytilkomne Dimitar Ilievscevski som de fleste kreative tilbag.

Altså en midtbane med kun en «naturlig» midtbanemand, når man ser bort fra Max Nielsen – Bjørn ad Donnatas, som i hele sin frembrøning og med sin lidt omstændelige boldomsøring ernøla er en gammeldags type.

Men FCK er ikke desto mindre i fæst med at lokkes med det lange sejr bank. Med et ungt, men rimelig skikert forsvar, med den omtalte midtbane og ovenpå den skiftehaden, er grøbet som barn ikke er godt nok. FCK dølger ofte en stærk boksspiller.

Indtil videre er holdet dog godt nok til at placere sig i midten af rækken, og Parken er lavet en slags fæstning, idet det kun er blevet til to nederlag efteråret. I langvindtiden af udsonen til Aalborg og senere 0-1 mod Herfølge, hvilket dog var i strid med kampens forløb.

Senere blev Herfølge dukket i de samme omgivelser.

-De kunne jo bare have undladt at vinke så sympatisk for kampen, smiler Todi Jónsson med venlig adresse til sin forsøgte landsholdskammerat i Herfølge-buret, Jákup Mikkelsen.

Sammen med Todi landsmænd i tjeneste i bl.a. islandske og norske klubber har Allan Simonsen fornøjet at samle et ikke så ringe fænrik landsholds, som Todi Jónsson i øvrigt har spillet på siden 1991. I år har Færeværne klaret udligger med både Brøndby og Skotland.

-Der vil gå nogle år, inden vi kommer til at spille en mere betydningsfuld rolle, men for mig personligt er det altid cart at spille landskampe. Og i perioder, hvor det er gået skidt på klubholdet, har det gjort mig godt at komme hjem og spille på et hold, hvor alle kæmper for hinanden og ikke mæget for farlekselabet. På den måde hungerer landsholdet nærmest som et godt gammeldags klubhold.

Engelsk fodbold i radioen

Todi Jónsson betragter Allan Simonsen som en lidt mere afdæmpet og rolig trænertype end Kim Brink, men med samme taktisk formåen.

-Allan er stille og roligt, men bevarer alligevel en distance til spillerne. Sådan skal det også være, fortæller Todi om den spiller, som også var ekolet for en fænrikk drængir i fræerne.

-Dengang holdt vi med det danske landshold, for at havde jo ikke noget selv. Det lå vi jo sidst i fræerne, og det har ændret en slet. Nu holder mange læninger, også jeg selv, med det engelske landshold – altså når vi ikke selv er med.

Todi Jónssons kontrakt med FC København udløber næste sommer, og drømmen om det store udland eksisterer fortsat. FCKrerer er dog så realistisk, at han ved, at der skal mange gode kampe over et længere forløb til at lokke de store klubber til.

-Det kan også tænkes, at jeg forbliver i FCK. Det har jeg slet ikke noget imod, men indimellem drømmer jeg da lidt om at komme til England, indrømmer Todi.

Liverpool var barndommens klub, da Todi og kammeraterne lånlag eftermiddag satte sig ved radioen for at følge BBC transmissionen. Fjernsyn havde man endnu ikke på grænse i Ålanten, men det skærpede nærmest kun fodbold-appetitten og fantasien.

En gange var Todi Jónsson på udænge ophold i Danmark, hvor som drængir og ynglingspiller i bestl Lyngby og dermed ACF Opholdet skyldtes, at mødrene, der var sygeplejerske, skulle efteruddannes i Danmark.

Selv gik Todi på gymnasiet i Århus, men hjemme igen gjorde de han sig fænrikk med HI, hvorpå han efter en halvsæson i Thorshavn klubben B36 i sommeren 1991 rejste til København. Men ville læse Hhi på Niels Brock og spille fodbold i Lyngby.

Godt at score i Lyngby

På handelsskolen bærv det for kedelig efter et halvt år, mens det gik bedre med fodbolden. Avancement fra tredje til tæ ddeholdet på et halvt år. Fire år efter kunne Todi Jónsson være kommet til ønskets eller beligsk fodbold, men FC København vandt kapløbet.

-Jeg er glad for at være i FC København, og jeg tror det har været sundt at prøve den store medbur. Det har gjort mig stærkere, men jeg lærer også, at jeg nu skal forsøge mig noget ved siden af. Det er ikke, fortæller Todi om den spiller, som også var ekolet for en fænrikk drængir i fræerne.

-Dengang holdt vi med det danske landshold, for at havde jo ikke noget selv. Det lå vi jo sidst i fræerne, og det har ændret en slet. Nu holder mange læninger, også jeg selv, med det engelske landshold – altså når vi ikke selv er med.

Todi Jónssons kontrakt med FC København udløber næste sommer, og drømmen om det store udland eksisterer fortsat. FCKrerer er dog så realistisk, at han ved, at der skal mange gode kampe over et længere forløb til at lokke de store klubber til.

-Det kan også tænkes, at jeg forbliver i FCK. Det har jeg slet ikke noget imod, men indimellem drømmer jeg da lidt om at komme til England, indrømmer Todi.

Liverpool var barndommens klub, da Todi og kammeraterne lånlag eftermiddag satte sig ved radioen for at følge BBC transmissionen. Fjernsyn havde man endnu ikke på grænse i Ålanten, men det skærpede nærmest kun fodbold-appetitten og fantasien.

En gange var Todi Jónsson på udænge ophold i Danmark, hvor som drængir og ynglingspiller i bestl Lyngby og dermed ACF Opholdet skyldtes, at mødrene, der var sygeplejerske, skulle efteruddannes i Danmark.

Selv gik Todi på gymnasiet i Århus, men hjemme igen gjorde de han sig fænrikk med HI, hvorpå han efter en halvsæson i Thorshavn klubben B36 i sommeren 1991 rejste til København. Men ville læse Hhi på Niels Brock og spille fodbold i Lyngby.

Godt at score i Lyngby

På handelsskolen blev det for kedelig efter et halvt år, mens det gik bedre med fodbolden. Avancement fra tredje til tæ ddeholdet på et halvt år. Fire år efter kunne Todi Jónsson være kommet til ønskets eller beligsk fodbold, men FC København vandt kapløbet.

-Jeg er glad for at være i FC København, og jeg tror det har været sundt at prøve den store medbur. Det har gjort mig stærkere, men jeg lærer også, at jeg nu skal forsøge mig noget ved siden af. Det er ikke, fortæller Todi om den spiller, som også var ekolet for en fænrikk drængir i fræerne.

-Dengang holdt vi med det danske landshold, for at havde jo ikke noget selv. Det lå vi jo sidst i fræerne, og det har ændret en slet. Nu holder mange læninger, også jeg selv, med det engelske landshold – altså når vi ikke selv er med.

Todi Jónssons kontrakt med FC København udløber næste sommer, og drømmen om det store udland eksisterer fortsat. FCKrerer er dog så realistisk, at han ved, at der skal mange gode kampe over et længere forløb til at lokke de store klubber til.

-Det kan også tænkes, at jeg forbliver i FCK. Det har jeg slet ikke noget imod, men indimellem drømmer jeg da lidt om at komme til England, indrømmer Todi.

Liverpool var barndommens klub, da Todi og kammeraterne lånlag eftermiddag satte sig ved radioen for at følge BBC transmissionen. Fjernsyn havde man endnu ikke på grænse i Ålanten, men det skærpede nærmest kun fodbold-appetitten og fantasien.

En gange var Todi Jónsson på udænge ophold i Danmark, hvor som drængir og ynglingspiller i bestl Lyngby og dermed ACF Opholdet skyldtes, at mødrene, der var sygeplejerske, skulle efteruddannes i Danmark.

Selv gik Todi på gymnasiet i Århus, men hjemme igen gjorde de han sig fænrikk med HI, hvorpå han efter en halvsæson i Thorshavn klubben B36 i sommeren 1991 rejste til København. Men ville læse Hhi på Niels Brock og spille fodbold i Lyngby.

Godt at score i Lyngby

På handelsskolen blev det for kedelig efter et halvt år, mens det gik bedre med fodbolden. Avancement fra tredje til tæ ddeholdet på et halvt år. Fire år efter kunne Todi Jónsson være kommet til ønskets eller beligsk fodbold, men FC København vandt kapløbet.

-Jeg er glad for at være i FC København, og jeg tror det har været sundt at prøve den store medbur. Det har gjort mig stær-

> **Oprindelig var jeg midtbanespiller. Det var Michael Schäfer der i Lyngby rykkede mig frem i angrebet**

gjer siden. Flotte Hansen og jeg forlod Lyngby på en fri transfer, og der har tilhængerne de nude vist aldrig gjeme. I hvert fald råbte de ad mig under hele kampen. Også mindre pæne ting, der ikke egner sig til at komme på tryk. Derfor var jeg glad for at vandt 4-0, og at jeg endelig igen fandt vej til netmaskerne efter 22 kampe uden held.

I øvrigt blev Todi Jónsson udvist mod AB et par runder tidligere. Et eksempel på, at den stille færing har temperament.

-Derhjemme så jeg faktisk til slet rede kort, men jeg lærte efterhånden at beherske mig. Det rede kort mod AB var dog i orden.

Højrebenet kunne godt være bedre, men Todi jonsson kan holdsynk er det med venstrebenet.
(Foto: Nils Mølhavelg/Nordfoto)

BLÅ BOG

Navn: Todi Jónsson
Født: 2. februar 1972
Højde: 182 cm
Vægt: 80 kg

Position: Midtbane/angreb
Rygnummer: 12

Klubber:
Klaksvíg (B), Lyngby, ACF
B36 Thorshavn, Lyngby,
FC København (81 kampe/17 mål)

Landsholds:
37 kampe for Færøerne, otte mål

–Det var skønt at score mod min gamle klub Lyngby.
(Foto: Lars F. Andreasen/Nordfoto)